

sed quia solus non erat concertatus, ut
ignarus. Ac de criminatione quidem di-
sa sint tam multa.

CAPUT XVI.

Narratio vero in demonstratiuis est non continenter, sed secundum partem. Oportet enim actiones persequi, ex quibus oratio est: constituitur enim oratio, ut habeat tum id, quod vacat arte (nequaquam enim causa est is, qui dicit, actionum) tum id, quod est ex arte. Hoc vero est demonstrare, aut esse, si fide caret, aut quale sit, aut quantum, aut etiam omnia. Ac propterea aliquando non continenter oportet narrare omnia, quia difficeret sub memoriam eadit demonstrare sic. Ac ex his quidem fortis, ex illis vero sapiens, aut iustus. Et simplicior oratio est ista: illa vero varia, & non attenuata. Et oportet notos in memoria reuocare. Quod obrem multi non indigent narratione, ut si velis Achillem laudare: omnes enim sciunt eius actiones, sed vti ipsis oportet, si vero Critiam, narrandum est: non enim multi sciunt. Nunc autem ridicule narrationem autem oportere esse breuem. Atqui vt ille pistori interroganti, durumne, an mollem subigeret, quid bene, inquit, fieri non potest? ita hic similiter. Oportet enim haud prolixè narrare, ut nec exorditi prolixè nec fidē facere. Neq. enim, in hac parte est id quod bene se habet, aut in breuitate, aut in concisione, sed in modo. Id autem est, dicere, quæcunque rem declarant, aut quæcunque efficiant, ut existiment factum esse, aut nocuisse, aut iniuria fecisse, aut tanta esse, quanta velit: aducatio autem contraria. Ac narrationem atrox, quæcunque ad tuam virtutem pertinent, ut Ego vero admonebam semper, iusta dicens, ne liberos desereret.

Dēi τραπειν, καὶ ποιῶν πίνα ἐδί, δέ ταῦτα ὡς ὑποθήκης ἔργονται, τῇ λέξει μεταπένενται, καὶ σρέφεν· ἐδί, ὅπου δέ μέχε φρονεῖν δῆτα τοῖς διὰ τύχης, ἀλλὰ τοῖς δι' αὐτον. αὕτω μὲν οὐκ λεχθὲν ὑποθήκης θύμαται, ἀδὲ δι' ἐπαγνον, μέχε φρονεῖν οὐ τοῖς διὰ τύχης ὑπάρχοσιν, ἀλλὰ τοῖς δι' αὐτον. ὅπερ ἔται ἐπαγνεῖν βούλη, ὅπερ τὸ αἱ ὑπόθετα, καὶ ὅταν ὑποθέτηται, ὅπερ πίπεινέσθας, δὲ λέξει ἐσται αἴτιοι μέρη, τοῖς οἷς, καλάνον· τὸ δὲ μὲρη καλόν μεταπένθη. Νῦν δὲ γελοῖος την διήρησιν φαστ δέν ἐδί ταχθεῖν. καὶ τοις ὁστερ ὁ τοι μεταπόντης ἐρεψόμενος πότερον σκληρεῖν ἢ μαλακοῖ μέρεσι, τί δι' ἐφεντεῖ, αἴθωματον; καὶ ἐνταῦθα ὄροσις δέη γε μετεργεῖσθαι, ὀντος οὐ δὲ τρεματισθεῖσθαι μακρέσ, οὐδὲ ταῖς λέγοντούς, ὃδε ἐταῦθαι δέη τὸ εὖ, ἢ τὸ ταχὺ, ἢ τὸ σωτέρω, ἀλλὰ τῷ μετέποντες τόπῳ δι' ὁστερ τὸ λέγεται ὅστη διλασθεῖσθαι τῷ ταχθεῖ, ἢ ὅστη ποιησθεῖσθαι γερονέν, ἢ βεβλαφέν, ἢ ἴδιοντον, ἢ τητεκνηταὶ μήτερει βούλει· τοι δὲ ἐγκατί ταὶ ἐμπάτια. παρεδιγμένης δὲ, ὅστη εἰς τηὶ σκληροῖς φίρεται. Εἶχε δὲ ἐρουθέτους εἰς τὰ δίκαια, λέγον μη τὰ τέλη ἐγκεπταλίπεται.

A διηγέσια τὸ μάρτυρι μη αἰταγονιστὴν, ὃς φαῖ-
λον. καὶ τοῖς μὲν διαβολοῖς εἰρημάτω τοσαῦτα.

Κεφάλαιον 15.

Διήγησις δὲ ἐν μὲν τοῖς ὅπιδειπτοις δέη
μὲν γε ταῖς τραπέζις διειλθεῖν, ἐξ ὧν ὁ λόγος
σύγκειται γε ἔχων ὁ λόγος, τὸ τραπέζον· τὸ δὲ
ἐπι τῆς τέχνης τόπο δι' ὁστερ, ἢ ὅτι δέη
Β ἔχει εἰς ἥδιπτον, ἢ ὅτι ποιον, ἢ ὅτι πότον, ἢ καὶ
ἀποτομή. διὰ δὲ ταῦτα ἐπιστέψασθαι ἐφεξῆς δέη διη-
γέρει πάντα, ὅπιδειπτον μόνου τοι διεικέν-
ναν οὐτοις· εἰ μὲν οὐδὲ τούτων, αἰδοφειος
εἰ δι' τῶνδε, σοφος, ἢ δίκαιος. καὶ ἀπο-
στέρεσθαι ὁ λόγος δέη· ἐπεινος δὲ, ποικίλος,
καὶ οὐ λιτός. δέη δὲ, ταῖς μὲν γνωστέροις ἀ-
ναμμικήσονται· διὸ οἱ πολλοὶ οὐδὲν δίστηται
διηγήσονται· ἐδί, εἰ θέλεις Αὐτοίσας ἐπαγνεῖν.
ἴστοις γε πάντες ταῖς τραπέζαις ἀλλὰ κακοῖς
αὐτοῖς δέηται δὲ Κεστίας, δέη· οὐ γε πολ-
λοὶ ἰστοιν. Εστι δὲ ἐπαγνος, λόγος ἐμφανίζων
μέγενος αἴτης. δέη· οὐ ταῖς τραπέζαις διπ-
λεικήνανται τοιαῦται. τὸ δὲ ἐγκλήματον τοῦ
ἔργου δέη τὸ ἡ κύκλων, εἰς πίστιν δέη, διέγραψε,
καὶ παρείσταται δέη ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸν οὐ-
το παρέντα, ποιεῖται δέη. διὸ καὶ ἐγκατά-
ρομένη τραπέζαται. τὰ δὲ ἐργα σπειρατὰ τῆς
τέχνης δέην· ἐπει τὸ παγούσιον αὐτὸν καὶ πε-
πογερότα, εἰ πιεύσομεν δέη τοιστον μακε-
ρεῖσθαι δὲ καὶ διδυμοτοπος αὐτοῖς μὲν ταῦ-
τα, πούτοις δὲ οὐ ταῦτα, αλλὰ ὡς πέρη ν διδα-
μονία την αἴρεται, καὶ ὁ εὐδημοτοπος
πειλάχει ταῦτα. ἔχει δὲ κοινὸν εἰδος ὁ ἐπα-
γνος, καὶ οὐ συμβουλαῖ· ἢ γε ἐν τῷ συμβου-
λευτιν ἔστοιο αἱ, ταῦτα μεταπέδεντα τῇ
λέξει, ἐγκάμια γίνεται. ἐπει οὐδὲ ἐχεῖσθαι
διπλαῖς, ἐργαταῖς, τῇ λέξει μεταπένενται, καὶ

ii. 24. 1.